

Loven gennemførtes i folketinget samtidig med lov om ændringer i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger (se nærmest efterfølgende sag) og byggede ligesom denne på forslag indeholdt i den betænkning, der den 11. oktober 1961 var afgivet af det under 30. januar 1961 af forsvarsministeriet nedsatte udvalg vedrørende ydelser uden for den faste lønning til personel i forsvaret.

Lovforslaget, der gennemførtes med et par ændringer, var ved fremsættelsen ledsaget af følgende almindelige bemærkninger:

„Den gennemgang, som udvalget har foretaget af bestemmelserne vedrørende ydelser uden for den faste lønning, har bl. a. omfattet rådighedstillæg, merarbejdstillæg, nedsat udkommandotillæg for deltagelse i fuld døgn tjeneste, bestillingstillæg og flyvertillæg samt den særlige godtgørelse for tjeneste i garnisoner på afsides beliggende steder og den forhøjede supplerende procentgodtgørelse ved visse uansøgte forflytninger. Denne gennemgang fandtes ønskelig under hensyn til, at det ved forlængelsen for finansåret 1960-61 af de nuværende ordninger vedrørende rådigheds- og merarbejdstillæg samt særligt tillæg for tjeneste på afsides beliggende steder og forhøjet supplerende procentgodtgørelse ved visse forflytninger var forudsat, at ordningerne derefter blev optaget til revision. Endvidere var det ved gennemførelsen af lov (nr. 137 af 31. marts 1960) om forsvarets organisation m. v. forudsat, at garnisoneringsforholdene og de i forbindelse hermed stående særlige ydelser til personalet blev optaget til undersøgelse. Hertil kommer, at der i forbindelse med den almindelige gennemgang af gældende tjenestetidsnormer for statens tjenestemænd fra personelorganisationerne fremkom forslag om forhøjelse af de inden for forsvarets område ydede bestillingstillæg og en udvidelse af disses antal, ligesom der modtoges forslag om forhøjelse af rådighedstillægget samt om visse ændringer i bestemmelserne om nedsat udkommandotillæg for deltagelse i fuld døgn tjeneste på kaserneetablissementer el. lign.

Til grund for de stillede forslag ligger det hovedsynspunkt, at de for statens tjenestemænd i almindelighed gældende regler bør anvendes for forsvarets tjenestemænd, medmindre de militære forhold på afgørende måde taler derimod. Hvor det har været nødvendigt at foreslå særlige ordninger, er det tilstræbt, at den enkelte ordning ikke kommer til at indeholde såvel vederlag for arbejde og ulemper som godtgørelse for udgifter, som de tjenstlige forhold medfører. Ordninger med generelle tillæg er kun foreslået i det omfang, særlige forhold inden for forsvaret medfører uforholdsmæssig store administrative vanskeligheder eller udgifter med hensyn til opgørelse af de enkelte arbejdspræstationer, idet der herved også er lagt vægt på, at de tjenestemænd, der pålægges den særlig byrdefulde og lange